ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

26 квітня 2016 року м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 902/дп-16

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі:

головуючого - Тітова Ю.Г.,

членів Комісії: Весельської Т.Ф., Заріцької А.О., Луцюка П.С., Мішина М.І., Прилипка С.М., Устименко В.Є., Щотки С.О.,

розглянувши питання про відкриття дисциплінарної справи стосовно судді Центрального районного суду міста Миколаєва Тішка Дмитра Анатолійовича за зверненням Лавріка Ю.В.,

встановила:

У липні 2014 року до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України (далі - Комісія) надійшло звернення Лавріка Ю.В. щодо поведінки судді Центрального районного суду міста Миколаєва Тішка Д.А.

У зверненні Лавріка Ю.В. йдеться про подання ОСОБА_1 в порядку статті 303 КПК України скарги на постанову старшого слідчого СВ Прокуратури Миколаївської області Іщук О.А. від 28.02.2014 у кримінальному провадженні за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого частиною першою статті 364 КК України про відмову у задоволенні клопотань ОСОБА_1 від 17.02.2014, зокрема про повідомлення про підозру старшому прокурору відділу прокуратури Миколаївської області у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого статтею 367 КК України; старшому слідчому СУ УМВС України в Миколаївській області у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених частиною першою статті 364, частиною другою статті 366 КК України; направлення слідчому судді клопотання про застосування до цих осіб заходів забезпечення кримінального провадження, передбаченого статтями 154, 176 КПК України; про ухвалення постанови щодо призначення судової експертизи. Крім того, як зазначає ОСОБА_1, дану скаргу суддя Тішко Д.А. відповідно до вимог частини третьої статті 306 КПК України повинен був розглянути за ОСОБА_1 участі, однак суддя навмисно не надав йому можливості взяти участь у судовому засіданні і розгляд скарги відбувся за його відсутності.

Заявник також вказує на невиконання суддею Тішком Д.А. вимог частини другої статті 306 КПК України щодо строків розгляду його скарги (протягом 72 годин) на постанову слідчого.

Із урахуванням викладених обставин заявник просить Комісію притягнути суддю Центрального районного суду міста Миколаєва Тішка Д.А. до дисциплінарної відповідальності.

28 березня 2015 року набрав чинності Закон України «Про забезпечення права на справедливий суд» (далі - Закон), яким Закон України «Про судоустрій і статус суддів» викладено у новій редакції. Відповідно до пункту 8 розділу II цього Закону (Прикінцеві та перехідні положення) заяви та скарги, подані до набрання чинності цим Законом, а також дисциплінарні провадження щодо суддів, розпочаті до набрання чинності цим Законом, здійснюються відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» у редакції, що діяла на момент подачі відповідної заяви (скарги), відкриття відповідного дисциплінарного провадження.

Ураховуючи наведене, дисциплінарне провадження за даним зверненням здійснюється за Законом України «Про судоустрій і статус суддів» у редакції 2010 року.

Відповідно до статті 86 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» членом Комісії проведено перевірку викладених у зверненні обставин.

Розглянувши матеріали перевірки, заслухавши доповідача, Комісія дійшла висновку, що у відкритті дисциплінарної справи стосовно судді Центрального районного суду міста Миколаєва Тішка Д.А. необхідно відмовити з таких підстав.

Перевіркою встановлено, що 17.03.2014 до Центрального районного суду міста Миколаєва надійшла скарга ОСОБА_1 (який перебував у Миколаївському слідчому ізоляторі УДПС України в Миколаївській області) на постанову слідчого про відмову у задоволенні клопотань ОСОБА_1 від 17.02.2014, зокрема про повідомлення про підозру старшому прокурору відділу прокуратури Миколаївської області у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого статтею 367 КК України; старшому слідчому СУ УМВС України в Миколаївській області у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених частиною першою статті 364, частиною другою статті 366 КК України; направлення слідчому судді клопотання про застосування до цих осіб заходів забезпечення кримінального провадження, передбаченого статтями 154, 176 КПК України; про ухвалення постанови щодо призначення судової експертизи.

Дану скаргу автоматизованою системою розподілено слідчому судді Тішку Д.А. та 20.03.2014 передано з канцелярії суду йому на розгляд.

За правилами вимог частини другої статті 306 КПК України скарги на рішення, дії чи бездіяльність під час досудового розслідування розглядаються не пізніше 72 годин з моменту надходження відповідної скарги, крім скарг на рішення про закриття кримінального провадження, які розглядаються не пізніше п'яти днів з моменту надходження скарги.

Суддя Тішко Д.А. пояснив, що розгляд скарги ОСОБА_1, у встановлений частиною другою статті 306 КПК України строк був неможливий через перебування ОСОБА_1(засудженого за частиною першою статті 187, частиною другою статті 115 КК України) у Миколаївському слідчому ізоляторі УДПС України в Миколаївській області згідно з вироком Заводського районного суду міста Миколаєва.

Суддя також зазначив, що розгляд скарги ним розпочато протягом строку, встановленого частиною другою статті 306 КПК України, а саме упродовж 72 годин з моменту надходження відповідної скарги.

Із матеріалів перевірки убачається, що розгляд скарги було призначено на 21.03.2014, про що сторони були належним чином повідомлені. Однак судове засідання не відбулося через ненадання органом досудового розслідування матеріалів кримінального провадження. Ухвалою суду від 21.03.2014 прийнято рішення про розгляд скарги ОСОБА_1 10.04.2014 у режимі відео конференції, про що ОСОБА_1 був повідомлений належним чином.

У судове засідання, призначене на 10.04.2014, з'явився слідчий та прокурор. Прокуратурою Миколаївської області надано матеріали кримінальної справи. Зв'язок з Миколаївським СІЗО з технічних причин не було встановлено. З метою недопущення порушення розумних строків розгляду скарги слідчим суддею ухвалено рішення про продовження розгляду скарги ОСОБА_1 по суті за відсутності ОСОБА_1 без застосування режиму відеоконференції.

Як вбачається з довідки секретаря судового засідання Шугай Г.В., відеоконференцію з Миколаївським СІЗО не вдалось встановити через існуючі технічні проблеми (в Миколаївському СІЗО).

Ухвалою Центрального районного суду міста Миколаєва від 10.04.2014 у задоволенні скарги потерпілого ОСОБА_1 на постанову старшого слідчого СВ прокуратури Миколаївської області Іщук А.О. від 28.02.2014 у кримінальному провадженні від 07.08.2013 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого частиною першою статті 364 КК України, про відмову у задоволенні клопотань ОСОБА_1 від 17.02.2014 відмовлено.

Відповідно до вимог частини першої статті 28 КПК України під час кримінального провадження кожна процесуальна дія або процесуальне рішення повинні бути виконані або прийняті у розумні строки. Розумними вважаються строки, що є об'єктивно необхідними для виконання процесуальних дій та прийняття процесуальних рішень. Розумні строки не можуть перевищувати передбачені цим Кодексом строки виконання окремих процесуальних дій або прийняття окремих процесуальних рішень.

Строк розгляду скарги ОСОБА_1 під головуванням судді Тішка Д.А. перевищував встановлений законодавством, оскільки справа розглядалася суддею 20 днів.

З матеріалів проведеної перевірки вбачається, що перевищення строку розгляду скарги зумовлено об'єктивними обставинами, зокрема необхідністю отримання матеріалів кримінальної справи від органу досудового розслідування та неможливістю оперативного виклику ОСОБА_1 через його перебування у Миколаївському СІЗО за вироком Заводського районного суду міста Миколаєва від 25.10.2013. Тож суддею Тішком Д.А. вживались заходи для забезпечення своєчасного та об'єктивного розгляду вказаної скарги. Умисних порушень строку розгляду справи чи неналежного ставлення до службових обов'язків суддею Тішком Д.А. під час розгляду скарги ОСОБА_1 не вбачається.

Однак перевіркою встановлено, що суддею Тішком Д.А. дійсно було

відмовлено ОСОБА_1 у доступі до правосуддя з підстав, не передбачених законом, оскільки скаргу ОСОБА_1 розглянуто судом без виконання ухвали суду від 21.03.2014 про розгляд його скарги у режимі відеоконференції, чим порушено вимоги частини третьої статті 306 КПК України, згідно з приписами якої розгляд скарги на рішення, дії чи бездіяльність під час досудового розслідування має здійснюватися за обов'язкової участі: особи, яка подала скаргу, чи її захисника, представника та слідчого чи прокурора, рішення, дії чи бездіяльність яких оскаржується.

Як пояснив суддя, чинним КПК України не передбачено особливий порядок розгляду зазначених скарг, які подані особами, що перебувають у слідчих ізоляторах та місцях позбавлення волі, а також механізму їх оперативної доставки до судового засідання. Однак законом встановлені вкрай обмежені строки розгляду скарг.

За таких обставин, як наголосив суддя, завчасне повідомлення заявника про дату і час розгляду його скарги та забезпечення його особистої участі потребує тривалого часу, що у рази перевищує строки, встановлені частиною другою статті 306 КПК України. Водночас дотримання розумних строків розгляду такої скарги часто призводить до неможливості забезпечення особистої участі засудженого (обвинуваченого) у розгляді його скарги.

Суддя зауважив, що ОСОБА_1 у своїй скарзі не ставив питання щодо забезпечення його особистої участі у судовому розгляді з метою надання пояснень. Натомість ОСОБА_1 просив завчасно повідомити про дату її розгляду, що і було зроблено судом.

Крім того, суддя зазначив, що за час розгляду скарги з 21.03.2014 по 10.04.2014 ОСОБА_1 не було подано до суду окреме клопотання про забезпечення його доставки до зали судового засідання, хоча був належним чином повідомлений про дату і час її розгляду.

Разом з тим, судом було постановлено ухвалу від 21.03.2014 про розгляд скарги ОСОБА_1 у режимі відеоконференції, яка судом і не була виконана з технічних причин, які не залежали від дій судді Тішка Д.А.

З огляду на викладене, встановлені обставини свідчать про наявність у діях судді Тішка Д.А. ознак дисциплінарного проступку, наслідком якого може бути притягнення його до дисциплінарної відповідальності з підстави, передбаченої пунктом 1 частини 1 статті 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Відповідно до вимог пункту 1 частини 1 статті 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» суддю може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності у порядку дисциплінарного провадження за істотне порушення норм процесуального права при здійсненні правосуддя, пов'язані, зокрема, з відмовою у доступі особи до правосуддя з підстав, не передбачених законом.

Однак згідно з вимогами частини четвертої статті 87 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарне стягнення до судді застосовується не пізніше року з дня вчинення проступку.

Комісією встановлено, що з дня вчинення суддею Тішком Д.А. вказаного проступку минуло більше року, а відтак дисциплінарне стягнення щодо нього застосовано бути не може у зв’язку зі спливом строків давності для притягнення судді до дисциплінарної відповідальності.

Тож, у відкритті дисциплінарної справи стосовно судді Тішка Д.А. слід

відмовити.

Керуючись статтями 83-86, 91, 97 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» у редакції 2010 року, Комісія

вирішила:

відмовити у відкритті дисциплінарної справи стосовно судді Центрального районного суду міста Миколаєва Тішка Дмитра Анатолійовича за зверненням Лавріка Ю.В.

Головуючий Ю.Г. Тітов

Члени Комісії: Т.Ф. Весельська

А.О. Заріцька

П.С. Луцюк

М.І. Мішин

С.М. Прилипко

В.Є. Устименко

С.О. Щотка